

За веснами приходять весни
в далекий вирій, в край чудесний,
нечутно в дивне небуття.
І журавлями, чорнопері,
летять, летять мої химери:
він відійшов без вороття.

Він впав у полі, яко воїн,
і в полчища у зарнім строї
його з рапірою й мечем
покликав Переможець Юрій.
А в мене — заметіль і бурі,
вогнем позначене лице.